

Muzică vocală de cameră nouă din Europa (16)

Christine Simolka

soprană

René Wohlhauser

bariton, pian, percuție

Turneu internațional cu
premiere absolute

Foto: Martin Spiess

Sâmbătă,	13 Sept.	2025,	19:00:	Basel,	Haus zur Musik, Schillerstraße 5
Duminică,	21 Sept.	2025,	19:00:	Berlin,	Schwartzsche Villa, Grunewaldstraße 55
Vineri,	26 Sept.	2025,	20:00:	Paris,	Le Temple de Port Royal, 18 Boulevard Arago
Duminică,	12 Oct.	2025,	19:00:	München,	Seidl Villa, Kulturzentrum, Nikolaiplatz 1B
Marți,	21 Oct.	2025,	19:00:	Brașov,	Filarmonica, Bulevardul 15 Noiembrie Nr. 50
Miercuri,	22 Oct.	2025,	14:00:	București,	Univ. Națională de Muzică, Strada Știrbei Vodă 33
Vineri,	24 Oct.	2025,	19:00:	Iași,	Sala „Eduard Caudella“, Strada Cuza Vodă 29, Casa Balș
Duminică,	26 Oct.	2025,	16:00:	Chișinău,	Festival „Days of New Music“, Academia de muzică

René Wohlhauser (*1954) din Basel

Mera gor nit, pentru soprană și bariton (2013)

Drei Lieder über Dinge, versiune pentru soprană și pian (2024/2025), p.a.a.

Am Rande, pentru soprană și bariton (2024), p.a.a.

Merkglühen, versiune pentru soprană și pian (2024/2025), p.a.a.

Jean-Claude Wolff (*1946) din Paris

Souffle(s), pentru soprană și pian (2024), p.a.a.

Yann Windeshausen (*2002) din
München / Luxemburg

Atmen, du unsichtbares Gedicht!, pentru soprană, voce vorbită și pian (2025), p.a.a.

Mihaela Vosganian (*1961) din București

After nine hours, pentru soprană, bariton și pian (2025), p.a.a.

Roman Vlad (*1982) din București

Spica, pentru soprană și pian (2025), p.a.a.

Vlad Răzvan Baci (*1986) din Iași

Tale from Făgăraș, pentru soprană, bariton și pian (2025), p.a.a.

Vladimir Beleae (*1955) din Chișinău

Lied ohne Worte, pentru soprano și percuție (2025), p.a.a.

Informații suplimentare:
www.renewohlhauser.com

Cuprins

Descrierea proiectului	2
René Wohlhauser	
„Mera gor nit“	3
„Drei Lieder über Dinge“	3
„Am Rande“	5
„Merkglühen“	6
Jean-Claude Wolff	
„Souffle (s)“	7
Yann Windeshausen	
„Atmen, du unsichtbares Gedicht!“	8
Mihaela Vosganian	
„After nine hours“	9
Roman Vlad	
„Spica“	11
Vlad Răzvan Baci	
„Tale from Făgăraș“	11
Vladimir Beleaev	
„Lied ohne Worte“	13
CD-uri și carte	14
Biografii ale artiștilor	16

Descrierea proiectului

Duo Christine Simolka, soprană, și René Wohlhauser, bariton și pian

Duo-ul Simolka-Wohlhauser, cu sediul la Basel, este specializat în interpretarea muzicii vocale contemporane și susține anual turnee în Elveția și în mai multe orașe europene importante (inclusiv Basel, Berna, Zurich, Stuttgart, Hamburg, Berlin, Paris, Viena și Londra). Scopul lor principal este de a interpreta muzică vocală contemporană, oferind astfel un nou impuls dezvoltării ulterioare a acestui gen.

Programele includ lucrări vocale într-o gamă largă de stiluri din domeniul muzicii contemporane: de la umor și contemplativ la sofisticat, de la experimente de poezie sonoră la puneri în scenă de poezii și jocuri de cuvinte, se deschide o paletă largă de posibile forme de expresie muzicală și lingvistică. Spectacolele scenice, improvizația, teatralitatea și muzica electronică se numără de asemenea printre momentele preferate. O mare parte a programului constă în numeroase lucrări scrise special pentru duo, lucrări interpretate în premieră mondială, rezultate dintr-o colaborare intensă cu compozitori din diverse țări europene (inclusiv România, Moldova, Albania, Azerbaidjan, Polonia, Germania, Franța, Anglia, Austria și Elveția), oferind astfel, spre discuție, o imagine de ansamblu fascinantă asupra diverselor abordări ale compoziției contemporane. Programul prezentat cu entuziasm se plasează astfel în prim-planul creației artistice actuale.

Duo-ul a primit invitații de la „Traces d’aujourd’hui, Paris”, „Neue Musik in München”, „Asociația Culturală Heart-Core România” și Asociația Compozitorilor din Republica Moldova.

Editare și traduceri, dacă nu se specifică altfel: René Wohlhauser

Verificare traducere: Roman Vlad

René Wohlhauser (*1954, din Basel): **Mera gor nit**, pentru soprană și bariton (2013), bazată pe un poem sonoro-poetic al compozitorului, Ergon 48, lucrare muzicală numărul 1657

Text vocal

Textul vocal este o poezie a compozitorului din 2013.

Pronunția urmează pronunția germană.

Mera gor nit (Poemul nr. 132)

Serago. Maragino. Nor segga. Mikakoto. Narageneme. Si ma.
Mera gor nit.

Comentariu asupra lucrării

Când anumite texte par prea convenționale pentru a fi puse pe muzică, singura opțiune rămasă este absența completă a textului. (Textele literare de înaltă calitate pot deveni convenționale, uzate și nepotrivite dacă au fost folosite prea des. Această pierdere de substanță are loc atunci când esența și-a epuizat energia. Folosirea unui material uzat imprimă lucrării o notă de superficialitate, în timp ce absența completă a textului are ca rezultat o muzică pur vocală).

Piesa începe cu o singură vocală. Abia treptat, după ce muzica vocală pură s-a stabilit, vocala inițială se schimbă, colorând muzica. Și numai la sfârșitul piesei, după ce muzica tonurilor s-a estompat deja, textul intră pentru scurt timp în piesă sub forma unei poezii sonore asociative (proaspete).

Mișcările lente, ca și cum ar fi sub microscop, sunt caracteristice acestei piese. Aceasta creează o puternică atracție de liniște profundă. O imersiune meditativă în muzică, în expresivitatea muzicală.

Analog absenței semanticii textuale, structura muzicală este lipsită de orice melodie sau ritm concis. Acest lucru îndreaptă atenția în întregime către percepția progresiei intervalice, care este strict structurată din punct de vedere gramatical și diferențiată și rafinată prin microtonuri și glissandi. Această progresie sonică formează un nucleu esențial al istoriei sonore a acestei piese.

René Wohlhauser

René Wohlhauser: Drei Lieder über Dinge (Trei cântece despre lucruri), versiune pentru soprană și pian (2024/2025), pe trei poezii ale compozitorului, Ergon 105, nr. 4-6, numărul de muzică 2317-2319, premieră mondială

Texte vocale

Das Aufgabenheft (Gedicht Nr. 50) Montag, Dienstag, Mittwoch und so weiter, Stehn die Tage stramm in Reih' und Glied, Montag ist der Anfang dieser Leiter, Sonntag ist der Schluß von diesem Lied. So geordnet stehen diese Tage Hier im Heft, gepaart mit mancher Pflicht. Dies ist aller Schüler schlimmste Plage, Dieses kleine Heft, das mag ich nicht. (4.12.2024, Neufassung eines Gedichts vom 1.12.1969)	Caietul de exerciții (Poemul nr. 50) Luni, marți, miercuri și așa mai departe, Zilele stau în rânduri strânse, Luni este începutul acestei scări, Duminica este sfârșitul acestui cântec. Aceste zile sunt atât de organizate aici, în acest caiet, asociate cu niște treburi casnice. Aceasta este cea mai mare urgie a oricărui elev. Nu-mi place acest mic caiet. (4 decembrie 2024, versiune revizuită a unei poezii din 1 decembrie 1969)
---	---

Das A (Gedicht Nr. 51) Der Schüler langgeweiht in seiner Schulbank sitzt, Wo er das Zeichen ohne rechte Lust hinkritzt. Mit Griffel er es in die Schiefer-Tafel ritzt; Mit unfolgsamer Hand, die sein Gemüt erhitzt. Er hört, daß dieses „A“ sehr wichtig sei, Seit der Antik‘ daraus die Sprach‘ gedeih‘. Doch das ist uns‘rem Schüler einerlei, Die Griechen und das Alpha und das Ei. Zum „A“ noch hört er manches kluge Wort, Ist in Gedanken jedoch längst schon fort. Von Römern und Phöniziern er hört, Daß dort das „A“ schon alle hat betört. Auch die Musik erklärt das „A“ zum Muß, Geeignet für den Anfang und den Schluß. Nur wer es spielt, gerät in guten Fluß; Nur wer es spielt, erlangt den Musenkuß. (3./4./6.12.2024, Neufassung eines Gedichts vom 2.12.1969) Der Gummi (Gedicht Nr. 52) Ich liebe meinen Gummi klein, denn dieser läßt mich nie allein. So treu, wie mir die Fehler folgen, Zusammen mit den Mißerfolgen, So treu steht er an meiner Seite, Schon oft davon er mich befreite. Der Gummi ist mir unersetzlich, Radiert all’s weg, und er ist letztlich Der kleine Retter in der Not, Wenn alles fällt aus seinem Lot. (6.12.2024, Neufassung eines Gedichts vom 2.12.1969)	A (Poemul nr. 51) Studentul stă plictisit la biroul său, Unde mângăleşte semnul fără entuziasm real. Cu un stilou îl sculptează în ardezie; Cu o mână neascultătoare care îi înfierbântă mânia. El aude că acest „A” este foarte important, Încă din antichitate, limbajul a înflorit din el. Dar pentru elevul nostru este la fel, Grecii, alfa și oul. Încă aude multe cuvinte înțelepte despre „A”, dar gândurile lui au dispărut de mult. Aude de la romani și fenicieni că „A” i-a captivat deja pe toți cei de acolo. Și muzica declară nota „A” obligatorie, potrivită atât pentru început, cât și pentru sfârșit. Doar cei care o interpretează vor intra într-un flux bun; Doar cei care o interpretează vor primi sărutul muzei. (3/4/6 decembrie 2024, o nouă versiune a unei poezii din 2 decembrie 1969) Radiera (Poemul nr. 52) Îmi iubesc mea mica radiera, pentru că nu mă lasă niciodată în pace. La fel de fidelă cum mă urmează greșelile, împreună cu eșecurile mele, la fel de fidelă îmi stă alături, adesea eliberându-mă de ele. Radiera este de neînlocuit pentru mine, șterge totul și, în cele din urmă, este mica salvatoare în momentele de nevoie, când totul se destramă. (6 decembrie 2024, versiune revizuită a unei poezii din 2 decembrie 1969)
---	---

Comentariu asupra lucrării

Într-un anumit sens, această piesă dă naștere unei muzici brute care corespunde asperității textelor vocale. Textele vocale se bazează pe poeziile compozitorului nr. 50-52. Aceste trei poezii datează din 1969 și apar aici ca versiuni noi.

Muzica s-a dezvoltat spontan, intuitiv și imprevizibil. Faptul că mă pot surprinde continuu în munca mea compozițională și că mi se deschid câmpuri muzicale la care nici măcar nu mă gândisem este una dintre cele mai frumoase experiențe ale compunerii.

Un concept metric special leagă cele trei cântece. (1: 4/4 q=108, 2: 6/8 q=72, 3: 2/2 h=54)
Deși tempo-ul, semnătura de timp și metrul variază de la cântec la cântec, nota a

șaisprezecea, abia perceptibilă, rămâne păstrată subcutanat ca o măsură de bază constantă fizic de 432 de bătăi pe minut.

A treia melodie se încheie cu o neutralizare a ordinii tonale anterioare, deschizând spațiu pentru ceva nou și diferit. Acest lucru este întruchipat într-un postludiu în care cei doi interpreți produc doar sunete. Sunetele în sine împing și ele spre începuturile polifoniei, dar acest lucru este îngreunat de materialul amorf. Prin diverse colorații sonore și tipuri de atac, o anumită diferențiere este totuși smulșă din materialitatea zgomotoasă.

René Wohlhauser

René Wohlhauser: Am Rande (Pe margine), versiune în duo pentru soprană și bariton (2024), bazată pe o poezie a compozitorului, Ergon 100, nr. 1, lucrarea muzicală numărul 2254, premieră mondială

Text vocal

Gedicht Nr. 143 bzw. Gedichtsammlung 3, Gedicht Nr. 33 Am Rande 3. Fassung (Anapäst), geschrieben am 30. Juni 2024 von René Wohlhauser 1.) Und am Rande der Nacht, unbedacht halb durchwacht, wanke ich durch den goldenen, windigen Schacht, ungehemmt überwältigt durch minnige Macht. 2.) Und am Rande der Welt, halb entseelt, stramm gestählt, durchgequält, eile ich, bevor Schlaf mich befällt, durch das unliquidierte, vergraupelte Feld. 3.) Und am Rande der Sprache, in begriffsloser Lache, ring' um Worte, Verständnis für all meine Schand', schrei's hinaus gen die stumme und leblose Wand. 4.) Und am Rande des Lebens wurde ich nicht vergebens durch das Dasein geschleift und im Denken versteift. 5.) Und am Rande der Tage jage ich durch die Plage, durch die Schande der Macht, die sich ausdehnt und lacht.	Poemul nr. 143 sau Colecția de poezii 3, Poemul nr. 33 Pe margine A 3-a versiune (anapestă), scrisă pe 30 iunie 2024 de René Wohlhauser 1.) Și la marginea nopții, inconștient pe jumătate treaz, mă clătinesc prin puțul auriu, vântoasă, necontrolat, copleșit de puterea iubirii. 2.) Și la marginea lumii, pe jumătate fără viață, întărit până la măduva oaselor, chinuit, mă grăbesc, înainte să mă cuprindă somnul, prin câmpul nelichidat, cu dungi cenușii. 3.) Și la marginea limbajului, într-un râs de neînțeles, lupt pentru cuvinte, înțelegând toată rușinea mea, țip-o la peretele tăcut și lipsit de viață. 4.) Și la marginea vieții, Nu am fost târât prin existență în zadar și înțepenit în gândurile mele. 5.) Și la marginea zilelor Alerg prin ciumă, prin rușinea puterii care se întinde și râde.
--	--

6.) Und am Rande des Suchens, in der Kruste des Kuchens schräg verpixelter Fragen kommt das Dasein zum Tragen.	6.) Și la marginea căutării, în crusta tortului de întrebări ciudat pixelate, existența prinde contur.
7.) Und am Rande des Staunens unbegreiflichen Raunens und mißbrauchten Vertrauens sprießt die Öde des Grauens.	7.) Și pe marginea uimirii, a murmurului de neînțeles și a încrederii abuzate, încolțește dezolarea groazei.
8.) Und am Rande berätseltes Bilder, dort gedeihen die Träume bald milder und versenken das Denken im Fühlen und verschrotten Erkenntnis im Schwülen.	8.) Și la marginea imaginilor enigmatice, acolo visele înfloresc curând mai blând și cufundă gândul în sentiment și rămășesc cunoștințele în sufocare.
9.) Durch die Macht der Gedanken Kommt die Welt bald ins Wanken. Durch den Wahn sich umranken Potentaten – und versanken.	9.) Prin puterea gândului Lumea va începe în curând să se clatine. Potențații se vor învălui în nebunie – și se vor scufunda.

Comentariu asupra lucrării

Dacă te afli la margini și observi ce se întâmplă de acolo, ai o imagine de ansamblu mai bună decât dacă te afli în mijlocul acțiunii. Marginea este aproape un punct extrateritorial. Ai distanța necesară și faci totuși parte din ea. Te afli atunci, ca să spunem așa, la margini, în mijlocul tuturor. Privirea marginală este privirea analitică ascuțită care permite și implicarea emoțională fără a fi înghițit. Observațiile marginale și notele marginale oferă orientare. Această existență marginalizată permite noi constelații creative, deoarece ceea ce era considerat anterior fix poate fi reconsiderat și combinat. Artiștii marginali creează adesea lucrări mai originale și mai emoționante decât prizonierii mainstream care se mișcă la mijloc și ale căror idei neobișnuite trebuie să cedeze considerațiilor comerciale. La margini, lumea poate fi experimentată din nou. Dar numai dacă înțelegi poziția marginală ca pe o poziție de putere și nu ca marginalizare și excludere. De la margine, lumea poate fi înțeleasă și modelată într-un mod nou.

René Wohlhauser

René Wohlhauser: Merkgelühen, versiune pentru soprană și pian (2024/2025), bazată pe o poezie a compozitorului, Ergon 102, nr. 3, lucrarea muzicală numărul 2308, premieră mondială

Text vocal

Poemul nr. 137

sau Colecția de poezii 3, Poemul nr. 27

Merkgelühen

A 4-a versiune, scrisă pe 4, 9, 19 și 20 septembrie 2024 de René Wohlhauser

Experimente lingvistice cu creații de cuvinte care nu pot fi traduse.

1. Teil	2. Teil (Variante des 1. Teils)
Merkglüher, du hohler Armleuchter Gedunktes Gewein Gebein im Kabuff, ein Verseuchter Im Baumraum darein	Merkglüher, frivoler Darmleuchter Gestunktes Gereim Daheim auf Abruf, ein Verscheuchter Im Albtraum geheim
Merkglüher, du freche Saarnadel In bröckelnder Pracht Entschwinde, du pralles Quastmadel In depperter Nacht	Merkblüher, Eisfläche in Babel Verschnörkelt belacht Gesinde, gehetzt durch die Fabel Verschnupft und verkracht
Werksprüher, du schales Gewaber Gedrücktes Gedeihn Es duckt sich der alte Liebhaber In schieferm Gestein	Wortsprüher, du schmales Geschnatter Entrücktes Gebein Es zuckt noch der alte Gevatter In schroffem Geschrein
Werksprüher, du spitze Strecknadel In ruckiger Tracht Entflieh' mit dem scheuen Kleinadel In luftiger Jacht	Wortblüher, du scharfe Schrecknadel Mit bissiger Macht Entjuckst du das grantige Madel Als hölzerne Fracht
Die Glut im Blut Die Flut im Hut Die Wut aus Brut Akut kein Mut	Der Hut im Blut Die Flut aus Glut Die Wut im Mut So stinkt die Brut
Merkglüher, du holdes Bemühen Du frühes Verblühen Du sanftes Versprühen Du schnödes Verbrühen	Merksprüher, du frommes Bemühen Du rasches Verblühen Du krasses Versprühen Infames Verbrühen
Glüh, blüh und brüh früh!	Hü, glüh und blüh früh!
Merkeglühen am Verbrühen	Merkeglütter am Bemühen
Das Merkeglühen im Abendgemach ver- wirkt Das Werksprühen im Morgengeläuf um- zirkt	Das Merkeglühen im Sandegestein ver- zwick Das Werksprühen im Morgengesäuf ver- wirkt

Comentariu asupra lucrării

Punctul de plecare pentru această compoziție a fost o poezie a compozitorului. În ea, găsim diverse forme de expansiune lingvistică, experimente de limbaj liric, o zgârietură la marginile comprehensibilității lingvistice, dezvoltarea de noi forme de expresie lingvistică. Inițial, a fost compusă o versiune pentru soprană solo. Aceasta a fost urmată de o versiune pentru soprană, flaut bas, clarinet bas și violoncel.

În această versiune, are loc o interacțiune extrem de densă între vocea de soprană și cele trei instrumente. Instrumentele sunt derivate în întregime din vocea de soprană, mișcându-se odată cu ea, contracarând-o, jucând în jurul ei, contrapunctând-o, înrădăcinând-o, amplificând-o, punând-o sub semnul întrebării, dezvoltând-o melodic sau continuând-o canonic. În timp ce prima parte este destul de liniștită, a doua parte arată cealaltă față a monedei, ca să spunem așa, atât textual, cât și muzical. Liric, prin faptul că mici schimbări de sunet deschid noi câmpuri de asociere; muzical, prin faptul că fundalul liniștit al primei secțiuni

cedează acum locul unei a doua secțiuni dinamice și oscilante. Expresia muzicală tinde adesea spre grotesc și umor.

În cele din urmă, a urmat o versiune pentru soprană și pian. Accesibilitatea imediată a acestei muzici își propune să se adreseze direct ascultătorului, creând o interacțiune strânsă nu doar între vocea de soprană și instrument, ci și între muzicieni și public.

René Wohlhauser

Pentru biografia lui René Wohlhauser, consultați „Biografiile interpreților”.

Jean-Claude Wolff (*1946, din Paris): **Souffle(s)** (Respirație / Respirații), pentru soprană și pian (2024), pe poezii de Odile Lefranc, premieră mondială

Text vocal

Souffle(s)

Fleur d'eau s'évapore au matin Une larme de lait vert ruisselle sur la feuille L'éllixir précieux Echoue sur un croissant de lune La feuille se retire et le regard s'étire Rieur du jour qui vient Il naît au clair soleil Ses longs bras enlacent l'Inconnue Qui gît dans son sommeil	Floarea de apă se evaporă dimineața O lacrimă de lapte verde se prelinge pe frunză / Prețiosul elixir Cade pe țărnișă pe o semilună Frunza se retrage și privirea se lărgiște Râzând de ziua care vine Se naște în lumina strălucitoare a soarelui Brațele sale lungi îmbrățișează Necunoscutul / Care zace în somn
Au centre de la terre L'arbre déploie ses racines Qui percent l'écorce de servitude Verticale infinie Ses branches au feuillage de lune Ouvrent la porte du ciel	În centrul lumii Copacul își întinde rădăcinile Care străpung scoarța robiei Verticală infinită Ramurile sale cu frunziș asemănător lunii Deschide ușa către cer
Exultent glaciers Torrents fougueux Bleuets de cavalcades Avalanches de stalactites Qui s'affranchissent d'un lac gelé L'iceberg d'agonie fond Dans le disque solaire	Ghețari exultanți Torenți furioși Cavalcade de afine Avalanșe de stalactite Eliberându-se dintr-un lac înghețat Aisbergul pe moarte se topește În discul solar

Comentariu asupra lucrării

Această lucrare, a patra compusă pe baza poemelor lui Odile Lefranc, încheie acest ciclu în jurul naturii, al dorinței; în această lucrare, melancolia inițială este măturată de o exultare, o jubilație care se exprimă prin vocalizările vocii și pianului amestecate, elemente care au ca rezultat o anumită armonie în jurul unei note repetate și o melodie calmă pe trei note, precum permanența dorinței...

Jean-Claude Wolff

Biografie

Născut în 1946, Jean-Claude Wolff se mândrește cu un catalog de aproximativ 100 de lucrări, de la instrumente solo la orchestre mari. În ultimii ani, s-a dedicat în principal muzicii vocale,

o consecință naturală a prieteniei sale cu poeți precum Michel Passelergue, Odile Lefranc și François Szabo, precum și a întâlnirii sale cu Andrée Chédid. Aceste lucrări ar putea fi considerate și un preludiu la o operă pe care compozitorul intenționează să o scrie pe baza unui roman de Jean Rhys, „Quai des Grands-Augustins”. Muzica lui Jean-Claude Wolff izvorăște dintr-o nevoie sensibilă, chiar emoțională, de sunet, dar întotdeauna în cadrul unei arhitecturi sofisticate și al unui stil de scriere destul de liber.

Yann Windeshausen (*2002, din München / Luxemburg): **Atmen, du unsichtbares Gedicht!** (Respiră, poem invizibil!), pentru soprană, voce vorbită și pian (2025), bazat pe un poem de Rainer Maria Rilke, premieră mondială

Text vocal

(Aus: Die Sonette an Orpheus • Zweiter Teil, I)	(Din: Sonetele către Orfeu • Partea a doua, I)
Atmen, du unsichtbares Gedicht! Immerfort um das eigne Sein rein eingetauschter Weltraum. Gegen- gewicht, in dem ich mich rhythmisch ereigne.	Respiră, tu poem invizibil! Spațiu, omniprezent pentru propria ființă, pur schimbat. Contragreutate, în care apar ritmic.
Einzige Welle, deren allmähliches Meer ich bin; sparsamstes du von allen möglichen Mee- ren, – Raumgewinn.	Singurul val a cărui mare treptată sunt; tu, cea mai economică dintre toate mările posibile, – câștigând spațiu.
Wieviele von diesen Stellen der Räume wa- ren schon innen in mir. Manche Winde sind wie mein Sohn.	Câte dintre aceste locuri ale spațiului au fost deja în mine. Multe vânturi sunt ca fiul meu.
Erkennst du mich, Luft, du, voll noch einst meiniger Orte? Du, einmal glatte Rinde, Rundung und Blatt meiner Worte.	Mă recunoști, aer, tu, plin de cândva al meu? Tu, cândva scoarță netedă, curbură și frunză a cuvintelor mele.

Comentariu asupra lucrării

"Atmen, du unsichtbares Gedicht!" (Respiră, poem invizibil!) este primul poem din a doua parte a „Sonetelor către Orfeu” de Rainer Maria Rilke.

Central în acest poem este răsuflarea lui Rilke. Tema orfică a „transformării” este exprimată lingvistic printr-o serie metonimică care străbate întregul sonet: „poem”, „spațiu”, „câștigând spațiu”, „poziționarea spațiilor”, „vânturi”, „aer” și „cuvinte”.

Prin diverse motive și conexiuni armonice, decorul încearcă, de asemenea, să creeze o coerență muzicală în cadrul acestei transformări.

Încheie cu un citat: „Într-adevăr, atunci când sonetul este recitat, acesta nu mai este recunoscut ca sonet. Este doar un *poem invizibil*.” (Kathy Zarnegin)

Biografie

Yann Windeshausen aparține celei mai tinere generații de compozitori luxemburghezi. Născut în 2002 la Wiltz, a crescut într-o familie de muzicieni și și-a început studiile muzicale la vârsta de 6 ani la școala de muzică din orașul său natal. La vârsta de 8 ani, a început să cânte la pian cu Paul Huvelle și mai târziu cu Hana Robotkova la Conservatorul orașului Luxemburg. De la vârsta de 11 ani, a cântat și la trompetă, mai întâi cu Nico Koch la Conservatorul de Muzică de Nord din Ettelbruck, apoi cu Georges Soyka la Conservatorul orașului Luxemburg. În plus, cursurile de solfegiu, canto coral și educație vocală, armonie, teoria formei și compoziție cu Marcel Reuter, compoziție pentru filme cu Jeannot Sanavia la Conservatorul de Muzică de Nord din Ettelbruck, dirijat orchestral, citire partituri și orchestrație cu Carlo Jans și Ivan Boumans, Tehnica Alexander cu Patrick Krysis și canto cu Marc Dostert la Conservatorul orașului Luxemburg i-au completat impresionanta educație generală. După absolvirea liceului în 2022, a început să studieze compoziția cu prof. Moritz Eggert la Universitatea de Muzică și Arte Spectacolului din München. Muzica lui Yann Windeshausen a fost interpretată în mod regulat atât la München, cât și în țara sa natală.

Mihaela Vosganian (*1961, din București): **After nine hours** (După nouă ceasuri), pentru soprană, bariton și pian (2025), pe trei poezii de Varujan Vosganian, premieră mondială

Text vocal

1. After nine hours Then it started raining the raindrops had the taste of tears salty and sweet on the other side of Golgotha the trees were crying beholding the redeemer of trees hanging on the cross-shaped man 2. Pietà Holding their arm around the single one The other bearing a grief, an excessively intense one, For a singular body Is the one held around by the arm, the one nevertheless, released The one who is leaving. Take an in-depth look at us, the male and the woman, Mighty and nice-looking, like two Eleusinians, and tell us, Our Lord, which of us is the one who's holding arms around the other, the one who has remained behind?	1. După nouă ceasuri apoi a început să plouă picăturile aveau gust de lacrimă sărată și dulce de partea cealaltă a Golgotei copacii plângeau privind la mântuitorul copacilor răstignit pe omul în formă de cruce 2. Pietà Îmbrățișarea unuia singur celălalt purtând o durere prea mare pentru un singur trup e cel îmbrățișat, cel, totuși, izbăvit, cel care pleacă. Privește-ne adânc, bărbatul și femeia, puternici și frumoși, ca doi eleusini, și spune-ne, Stăpâne, cel ce rămâne?
--	---

3. The peerless we had danced before the music started in the rhythm of the sacred lights the chestnut trees burst into bloom and before the Eli lama sabachthani I had kept silent without break to avoid being forced to bestow a name on you I muddied the waters in your path so that they would not mirror you the two of us are what we are you the fair one and I her Armenian man writing apart from many sundry books <i>an incunabulum</i>	3. Nerepetabili Am dansat Înainte ca muzica să înceapă În ritmul luminilor sacre Au înflorit castanii Și înainte de eli lama sabactani De atunci tac întruna Să nu fiu silit să-ți dau nume Am tulburat apele în calea ta Să nu te oglindească Noi suntem ceea ce suntem Frumoasa și armeanul Scriind, peste atâtea cărți risipite, Un incunabul
--	---

Comentariu asupra lucrării

„After 9 hours“ (După 9 ore) este un ciclu de Lieder compus în 2025 pentru duetul Simolka-Wohlhauser, bazat pe poezii aparținând scriitorului român Varujan Vosganian.

Toate cele trei poezii - După 9 ore, Pieta și Inegalabila - sunt spirituale, ca un omagiu adus Domnului nostru Iisus și Fecioarei Maria, dar și în legătură cu sufletul superior al oamenilor în călătoria lor existențială.

Muzica urmează textele profunde într-un limbaj muzical foarte contemporan, implicând și tehnici speciale extinse, atât la voce, cât și la pian.

Piesa este special creată pentru a fi interpretată cu un bariton și un pian ca un singur interpret.

Mihaela Vosganian

Biografie

Mihaela Vosganian este compozitoare, interpretă, cercetătoare și fondatoare a unei noi estetici – Transrealismul arhetipal în arta performativă.

A obținut o licență în compoziție și un doctorat la Universitatea de Muzică din București, unde este în prezent profesor de compoziție și polifonie. Recent, a devenit membră a Academiei Europene de Științe și Arte.

Câștigătoare a diferitelor premii naționale și internaționale, a susținut prelegeri la festivaluri și conferințe internaționale.

În calitate de fondatoare și directoare artistică a Grupului de muzică și dans contemporan Inter-art, a participat la turnee în întreaga lume în cadrul unor festivaluri sau alte evenimente artistice.

Muzica sa a fost interpretată în România și la nivel internațional și înregistrată pe numeroase CD-uri de compozitori sau antologii.

Roman Vlad (*1982, din București): **Spica**, Lied pentru soprană și pian (2025), pe silabe ale compozitorului, premieră mondială

Comentariu asupra lucrării

Inspirat de numele celei mai strălucitoare stele din constelația Fecioarei, liedul *SPICA* evocă o lumină interioară pură, articulată printr-un discurs muzical construit exclusiv pe vocale și silabe abstracte. Fără text propriu-zis, lucrarea sondează potențialul timbral al vocii umane, tratată ca instrument al unei poezii sonore de esență.

Scriptura pianistică însoțește și potențează lirismul vocii, într-o succesiune de episoade ce oscilează între transparență, tensiune și joc capricios.

O dimensiune aparte este conferită de cadența de virtuozitate cu caracter ad libitum, un spațiu de creație spontană în care interpreții pot improviza liber, pornind de la atmosfera pregăitoare. Această inserție performativă transformă liedul într-un act viu, unic la fiecare interpretare, potențând ideea de strălucire individuală - asemenea stelei *Spica* pe bolta sonoră a compoziției.

Roman Vlad

Biografie

Compozitorul și pianistul român Roman Vlad s-a născut pe 11 octombrie 1982, la București, România. A absolvit Universitatea Națională de Muzică din București în 2006, a obținut doctoratul în muzică în 2011 și și-a finalizat cercetarea postdoctorală la MIDAS (Institutul Muzical pentru Studii Doctorale Avansate) în 2013, ambele la aceeași universitate. În prezent, este cercetător asociat la Departamentul de Compoziție al Universității Naționale de Muzică din București. Roman Vlad este membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România (din 2009) și al altor organizații artistice. Este pianist specializat în muzică contemporană și autor a numeroase compoziții de muzică de cameră, muzică electronică, balet, musicaluri și muzică pop, care au fost interpretate în România și în străinătate și au primit numeroase premii.

Vlad Răzvan Baci (*1986, din Iași): **Tale from Făgăraș** (Povestea din Făgăraș), pentru soprană, bariton și pian (2025), după o poezie de Andrei V. Ciobanu, premieră

Text vocal

We climb to discover the world and our soul, With hearts that are rich and alive. Through rain and through wind, over rocks that we stroll, With conscience as clear as the sky.	Urcăm să aflăm ce-i în lume și-n noi, Și-n inima noastră bogată. Urcăm printre pietre, prin vânt și prin ploi Și-avem conștiința curată.
Our steps lead us up where the gray ridges rise, A blue gentian waits in the cold. Our feet bear the bruises of knivestones, While whispers of forests unfold.	Pașii ne-ndeamnă spre crestele sure Gentiana albastră ne-așteaptă. Talpa-i umflată de pietrele dure „Pe culmi” codrul spune în șoaptă.

The night falls behind as the daylight ascends, We rest where the mountains are steep. Even the Time, as it rushes and races Allows many moments to keep. Through mistladen air, dawn ignites in a blaze, Abysses and peaks set aglow. Proud Arpaș demands that our sweat be repaid, The narrow path listens below. But thunder and ice cast a terror so stark, A trail unfamiliar we roam. Făgăraș in the mist, Făgăraș I resist To tell this story back home.	Noaptea ce vine și ziua ce pleacă Ne află în creier de munte. Până și timpul ce iute aleargă Clipa transformă-n secunde. Prin aer cețos răsăritul de soare Aprinde și hău și custură. Arpașul semeț cere bir de sudoare Poteca îngustă ne-ascultă. Dar fulger de groază și piatră de gheață, Ne-oprește-n potecă străină de noi. Făgăraș pe ceață, Făgăraș dă-mi viață S-o pot povesti mai apoi.
--	---

Comentariu asupra lucrării

„Poveste din Făgăraș” a fost scrisă pentru duetul Simolka-Wohlhauser (soprană, bariton și pian) pe baza unui poem liric al poetului și inginerului IT român Andrei V. Ciobanu. Poemul reflectă o profundă călătorie interioară și exterioară prin maiestuoșii Munți Făgăraș ai României și este conceput ca o narațiune a explorării și rezistenței. Poemul combină imagini vii ale naturii cu elemente introspective pentru a evoca dimensiunile fizice și emoționale ale alpinismului. Mai mult, poetul transmite o ascensiune simbolică - atât literală, cât și metaforică - și subliniază creșterea spirituală și personală care vine din confruntarea cu provocările naturii. Descrierile vremii aspre, ale traseelor periculoase și ale peisajelor uluitoare subliniază perseverența și admirația care însoțesc această experiență. Poemul contrastează seninătatea și asprimea, culminând cu un moment în care natura își dezlănțuie elementele puternice - ploaia, grindina și tunetele. Călătorii trebuie să îndure acest moment cu stoicism pentru a se întoarce acasă și a povesti povestea. Per ansamblu, piesa folosește un limbaj bogat, ritmic și un simbolism natural pentru a explora teme precum perseverența, autodescoperirea și puterea smerită a naturii. Se citește ca un omagiu adus frumuseții și caracterului neobosit al Munților Carpați, în special al emblematicilor Munți Făgăraș.

Vlad Răzvan Baci

Biografie

Vlad Răzvan Baci (*1986) și-a obținut doctoratul în muzică cu specializare în compoziție (2016) la Universitatea Națională de Muzică și Arte Spectacolului București (NUMB) sub conducerea Prof. Dr. DHC Dan Dedi. De asemenea, a absolvit masteratul în Dirijat Orchestral (2015) cu Maestrul Horia Andreescu și masteratul în Compoziție Clasică (2013) sub conducerea Maestrului Dan Dedi la NUMB. La vârsta de 15 ani, a fost acceptat la Conservatorul Katerina Maska din Atena, unde a studiat interpretarea la pian. A absolvit cu distincția „Arista Pampsifi” (ἀριστα παμψηφεί). În timpul studiilor, a primit mai multe burse naționale și internaționale în Germania, Olanda, Estonia, Grecia și Bulgaria. Recent, Baci a primit prestigioasa Bursă Fulbright la Universitatea Indiana, SUA. A dirijat diverse orchestre și coruri, inclusiv Orchestra Națională a Moldovei și Corul de Cameră Amadeus (cu o transmisiune BBC). Lucrările sale au fost interpretate de interpreți renumiți. A primit numeroase premii, inclusiv premiul întâi la Concursul de compoziție Carl von Ossietzky.

Este președintele Asociației Culturale Heart-Core, care promovează în principal muzica contemporană.

Vladimir Beleaev (*1955, din Chișinău): **Lied ohne Worte** (Cântec fără cuvinte), pentru soprană și percuție (2025), pe silabe ale compozitorului, premieră mondială

Comentariu

Compozitorul a renunțat la un comentariu.

Biografie

Născut pe 18 iunie 1955, în Republica Moldova, Beleaev și-a început educația muzicală în orașul natal, unde a studiat acordeonul cu butoane la școala de muzică. În 1968, a câștigat un concurs național și a primit o invitație de a-și continua studiile la Chișinău, la Liceul pentru Copii Supradotați Muzical „E. Coca” (acum C. Porumbescu). În 1981, a obținut diploma în muzicologie, iar în 1992 diploma în compoziție sub îndrumarea lui B. Dubossarsky, la Academia de Muzică „G. Musicescu” din Chișinău. Este membru al Uniunii Compozitorilor din Republica Moldova (din 1992) și al Uniunii Compozitorilor din România (din 2013). Din 2012 până în 2016, a fost președinte al Uniunii Compozitorilor din Republica Moldova. Lucrările lui Beleaev au fost interpretate la concerte și festivaluri internaționale în numeroase țări, inclusiv România, Austria, Elveția, Germania, Franța, Grecia, China, Danemarca, Italia, Rusia, Belarus, Ucraina, Spania și publicate de edituri internaționale (Canada, Elveția, SUA).

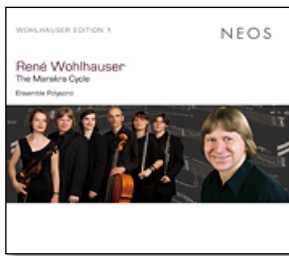
Publicație nouă

Dunkle Stimmen (Voci întunecate), Lucrări pentru ansamblu în diferite combinații Wohlhauser Edition 11

Duo Simolka-Wohlhauser

Neos 12432 (1 CD)
Neos München

René Wohlhauser
The Marakra Cycle
NEOS 11308 (1 CD), 2013

René Wohlhauser
Quantenströmung
NEOS 11309 (1 CD), 2014

René Wohlhauser
Mania – Piano Works
NEOS 11416 (1 CD), 2015

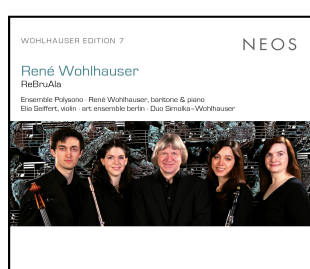
René Wohlhauser
Kasamarówa
NEOS 11605 (1 CD), 2016

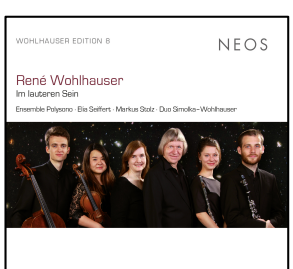
René Wohlhauser
voci imago
NEOS 11719 (1 CD), 2017

René Wohlhauser
L'amour est une duperie
NEOS 11824 (1 CD), 2019

René Wohlhauser
ReBruAla
NEOS 12016 (1 CD), 2020

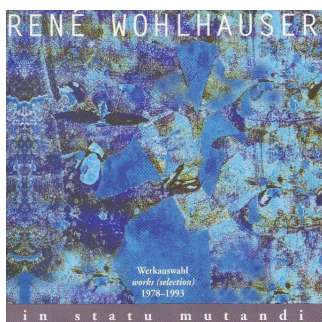
René Wohlhauser
Im lauterem Sein
NEOS 12127 (1 CD), 2021

René Wohlhauser
Aus der Tiefe der Zeit
NEOS 12227 (1 CD), 2022

René Wohlhauser Die
fragmentierte Wahrnehmung
Neos 12329 (1 CD), 2023

René Wohlhauser
in statu mutandi
Creative Works 1026
(1 CD), 1996

René Wohlhauser
Grammont-Porträt
Musiques Suisses 117
(1 CD), 2009

Cartea „Aforisme asupra muzicii”, publicată
de Pfau-Verlag, Saarbrücken

Biografii ale artiștilor

Christine Simolka, soprană

Născută în Lörrach, Germania, Christine Simolka a absolvit opt ani de cursuri private de canto cu Nicole Andrich și Raymond Henn la Basel. De asemenea, a participat la numeroase cursuri, inclusiv la cele susținute de Kurt Widmer, Andreas Scholl, Hanno Müller-Brachmann și Bobby McFerrin, precum și la seminarii de operă la Academia de Muzică din Basel. Și-a continuat studiile cu Marianne Schuppe și Robert Koller. Susține în mod regulat concerte la nivel internațional, în principal cu duetul Christine Simolka (soprană) și René Wohlhauser (pian și bariton) și cu Ansamblul Polysono. Cu ambele ansambluri, participă anual la turnee în Elveția și în mai multe orașe europene importante (inclusiv Basel, Berna, Zurich, Stuttgart, Karlsruhe, Weimar, Erfurt, Köln, München, Hamburg, Berlin, Paris, Viena, Salzburg, Londra și București). Christine Simolka cultivă un repertoriu larg alături de acompaniatorul René Wohlhauser. Pe lângă cântece și arii de operă din perioadele barocă, clasică și romantică, interpretează în principal muzică contemporană (inclusiv Berio, Henze, Holliger, Rihm, Ferneyhough și Wohlhauser). A interpretat peste 100 de premiere mondiale și numeroase premiere naționale. Multe compoziții i-au fost dedicate. Opera sa a fost documentată pe zece CD-uri și în numeroase înregistrări radio de către Radiodifuziunea Elvețiană SRF 2 Kultur, Südwestrundfunk și Bayerischer Rundfunk. Poate fi ascultată pe peste 250 de înregistrări pe YouTube.

René Wohlhauser, compoziție, bariton, pian

Născut în 1954 și crescut în Brienz (Elveția), este un muzician extrem de versatil și unul dintre cei mai productivi, importanți și interpretați frecvent compozitori ai generației sale. A creat o operă foarte vastă, cu un spectru stilistic larg în diverse genuri, cuprinzând peste 2.300 de lucrări și primind anual peste 100 de interpretări cu mare succes. Are experiență ca muzician rock și jazz. Compune în principal muzică de artă contemporană (inclusiv muzică de cameră, orchestrală și scenică). A studiat la Universitatea de Muzică din Basel (Robert Suter, Thomas Kessler și compoziție cu Jacques Wildberger). Ulterior, a studiat compoziția cu Klaus Huber și Brian Ferneyhough. De asemenea, a urmat cursuri de compoziție cu Kazimierz Serocki, Mauricio Kagel, Herbert Brün și Heinz Holliger. Și-a continuat studiile de pian cu Stéphane Reymond și studiile vocale cu David Wornlich și Robert Koller. Numeroase spectacole în țară și în străinătate, inclusiv la Schauspielhaus Berlin, Nôtre-Dame-de-Paris, Tokyo, Roma, Sankt Petersburg și la festivaluri din Darmstadt, Odessa, Zurich, Sofia și Cardiff. A acordat numeroase premii internaționale de compoziție, printre care Premiul Valentino Bucchi, Roma (1978), Capitolul Catedralei din Salzburg (1987), Premiul Bursei Kranichsteiner al Cursului Internațional de Vară pentru Muzică Nouă din Darmstadt (1988), Fundația Elvețiană de Est pentru Muzică și Teatru (1990), Premiul Lucerna (1991), Societatea pentru Cercetare Pedagogică Muzicală, Zurich (1992), Radiodifuziunea Internațională Elvețiană (1996) și Premiul Basel-Landschaft 1998. În 2004, opera „Gantenbein” a avut premiera la Teatrul din Lucerna. A făcut turnee în Europa ca pianist, cântăreț și dirijor cu Duo Simolka-Wohlhauser și Ansamblul Polysono. În 2013, a lansat seria de CD-uri „Wohlhauser Edition” la casa de discuri NEOS (până în prezent, 14 CD-uri cu portrete în total). Peste 440 de videoclipuri și peste 580 de compoziții diferite sunt disponibile pe YouTube. A fost lector invitat de compoziție la Cursurile Internaționale de Vară din Darmstadt (1988-94), la Festivalul de la Odessa (1996-98) și la Atelierul Internațional de Compozitori din Lugano (2000). Publicațiile sale includ „Musik-Texte” (Köln), „Neue Zürcher Zeitung”, „Darmstädter Beiträge zur Neuen Musik”, „New Music and Aesthetics in the 21st Century” și cartea sa „Aphorismen zur Musik”. Este activ din punct de vedere cultural și politic. A predat compoziție, teorie muzicală și improvizație la Academia de Muzică din Basel până în 2019 (și la Universitatea de Muzică din Lucerna până în 1991) și continuă să dețină un post de profesor la Universitatea de Muzică Kalaidos. Lucrările sale sunt publicate de Schweizer Musikedition.

Informații suplimentare: www.renewohlhauser.com